

den fik jeg opereret i går, og der er et apparat, der står til ens rådighed.

Men én ting vil jeg så godt sige omkring de forsøg, der jo løbende foregår i vores sundhedsvæsen både i Danmark og også andre steder. Det, der er sket i den foreliggende sag, som er debatteret i dag, er jo nok, at de forsøg ikke har været tilstrækkelige, inden man har sat det i gang, og dér synes jeg så, at man har lært noget, eller man burde i hvert fald have lært noget.

Det, man så har lært, var og er, at inden for lægeverdenen må man altså helst ikke sætte nogle nyskabelser i gang, uden at man er næsten lige så sikker som amen i kirken på, at det, man går i gang med, også er noget, der er holdbart over for de mennesker, der skal lægge krop til – når man eventuelt går i gang med noget, som ikke har den tilstrækkelige afprøvning.

Jeg mener ikke, jeg kan tilføre debatten meget mere her.

I Dansk Folkeparti vil vi, som jeg sagde, være kritiske over for regeringens dagsorden, fordi vi mener, den er for ukonkret, og det bliver så spændende nu, når ministeren om et øjeblik bestiger talerstolen, at se, om hun er i stand til bløde op på nogle af de uenighedspunkter – hvis det hedder sådan – der har været i dag, således at vi måske kunne finde det, der hedder en blød landing.

For i realiteten tror Dansk Folkeparti på, at hele Folketinget er enige om målet, og så skulle vi også kunne blive enige om en dagsorden. Det får vi se nu her i de sidste minutter af debatten, om det kan lykkes.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er jo netop det, det handler om. Det er lige som at lade handling følge ord, og det ser vi jo desværre ofte, at det ikke sker i det danske Folketing. Smukke ord hører vi gang på gang, men der er som sagt ikke reel baggrund for ordene desværre. Det har vi ofte set.

Med hensyn til det danske sundhedsvæsen, som hr. Poul Nødgaard netop var inde på: Det ligger ligefrem til en guldmedalje efter hr. Nødgaards mening. Dér må vi sige, at vi i Fremskridtspartiet ikke er enige med hr. Nødgaard. Naturligvis er vi ikke det. Vi forholder os til facts. Det, undersøgelser viser, er, at ventelisterne eksploderer i dette land, og trods det mener Dansk Folkeparti åbenbart, at vi står til en guldmedalje inden for det danske sundhedsvæsen.

Det er ikke realiteten desværre. Jeg håber på, at vi en dag kan sige det igen, for det har det været tidligere, til guldmedalje. Jeg håber på, det kommer igen, men desværre er det ikke tilfældet. Der er mange borgere, der sidder derude omkring og ikke får den effektive og hurtige behandling, man har krav på. Man betaler sine skatter herhjemme, man bliver ældre, man skal have sit otium, og man kan ikke få den behandling, man kræver, inden for en rimelig tid, og det er der desværre mange, mange mennesker, der kan skrive under på i dette land, bl.a. hoftepatienter.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hvis hr. Jan Kørpe Christensen havde gjort sig den ulejlighed at høre efter, hvad jeg sagde, så kom jeg ikke ind på ventelisteproblematikken. Det har vi desværre – nogle ventelister.

Jeg kom ene og alene ind på den behandling, der gives på danske sygehuse, danske hospitaler, hvad enten det er private eller offentlige, i det øjeblik patienten er indlagt. Der sker så de der småfejl, det vil altid ske i et samfund. Men den behandling, der gives, er efter vores opfattelse i Dansk Folkeparti noget nær det perfekte.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Slå op i de grønne forhandlinger og se, hvad der blev sagt.

Der blev sagt, at det danske sundhedsvæsen står til guldmedalje, og det omhandler altså også ventelister, hr. Nødgaard, og derfor vil jeg understrege endnu en gang, at dér er Fremskridtspartiet ikke enig.

Jeg er godt klar over, og Fremskridtspartiet er godt klar over, at der er mange sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter, læger osv., der passer deres arbejde og laver en god behandling, helt klart – den kontakt, jeg har haft til sundhedsvæsenet, har også været positiv – men desværre får vi som folketingsmedlemmer mange henvendelser fra nogen, der er af den modsatte opfattelse. Og det er dem, vi også skal forsvare, og det går jeg ud fra hr. Nødgaard er enig i.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Hr. Bruno Jerup spurgte mig om, på hvilken måde man ville bære sig ad med at rette henvendelse til de andre lande omkring, at Boneloc